

РЕШЕНИЕ

№ 5590

гр. София, 18.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Радина Карамфилова**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **11898** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на В. В. Г., чрез адвокат Н. С. срещу решение № 4873/07.11.2024 г., постановено по анд № 7757/2024 г. на Софийски районен съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 7 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 24 – 4332 – 003569/21.02.2024 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

С оспореното НП на В. В. Г., на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДВП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 000 лева за нарушение на чл. 104б, т. 2 ЗДВП и наказание „лишаване от правоуправление на МПС“ за срок от 12 месеца.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно, постановено в противоречие с материалния закон. Счита, че при издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения. Излага подробни съображения, че със своите действия не е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението на чл. 104б, т. 2 от ЗДВП. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът, чрез адвокат С., поддържа жалбата. Моли, съдът да отмени решението на СРС и издаденото НП, по

съображенията подробно изложени в касационната жалба.

Ответникът по касационната жалба, не се явява и не се представлява. Депозирани са писмени бележки от 27.01.2025 г., в които са развити подробни съображения за неоснователност на касационната жалба. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата по същество е неоснователна, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. В процесуално качество на свидетел е разпитан актосъставителя и свидетеля по съставяне на АУАН. Обсъждайки събраните доказателства, съдът е приел, че на 11.02.2024 г., около 13:27 часа, касаторът е управлявал лек автомобил „БМВ 530 И“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на В. Г. и се движил в [населено място], на ул. „проф. Г. Б.“ до бл. 1 на Техническият Университет с посока на движение от [улица]към [улица], като водачът е използвал път отворен за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари, а именно поднася задницата на автомобила неколкократно (дрифт), с което е създал опасност за останалите участници в движението, в нарушение на чл. 104б, т. 2 ЗДвП.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 755335/11.02.2024 г., връчен на сочения за нарушител на същата дата и подписан от него. В законоустановения срок са постъпили следните възражения: „метеорологичните условия, заедно с това, че пътната настилка е била хлъзгава и прашна, която се е намирала в близост до строителен обект накараха автомобила ми за момент да изгуби сцепление на задните колела, при което се включи системата за сигурност и успях да овладя превозното средство“ . Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил оспореното НП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 7-ми състав е валидно и допустимо. На основание чл. 220 АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

В конкретния случай, обратно на твърдението в жалбата, както в АУАН, така и в НП, се съдържа точно и ясно описание на нарушението, същото е описано както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Тези обстоятелства са напълно достатъчни за нарушителя да организира адекватно и да упражни правото си на

защита, което е и сторено от него. Не е спорно кое е лицето управлявало автомобила, а именно В. В. Г.. Същото се установява от свидетелските показания на актосъставителя, свидетеля по съставяне на АУАН, които в съдебно заседание от 24.10.2024 г. си спомнят за случая и подробно описват фактите, на които са станали очевидци.

С разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП се регламентира забрана за водач на МПС да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Дали с това си поведение водачът е създал опасност за останалите участници в движението и/или е застрашил живота и здравето им, какъвто извод в случая се съдържа в НП, е ирелевантно за съставомерността на извършеното деяние, тъй като съставът на нарушението изисква единствено водачът да не е използвал пътя, отворен за обществено ползване по предназначение - за превоз на пътници и товари, и не въвежда допълнителни елементи като условие за съставомерност на деянието. В закона не се съдържа легална дефиниция относно „ползването на път за други цели, освен за превоз на хора и товари“, което предполага запълването на бланкетния състав с конкретно съдържание според особеностите на всяка хипотеза. В случая както в АУАН, така и в НП, ясно са описани всички елементи от състава на нарушението, а именно: че ненужно и демонстративно поднася автомобила /дрифт/ образувайки кръгове на различни места, като по този начин застрашава намиращите се в момента на нарушението на тротоара пешеходци. Без значение за съставомерността на деянието са конкретните способности, чрез които се постига крайния резултат-дали това става посредством рязко подаване на газ, боравене със съединителя, завъртане на волана, дърпане на ръчната спирачка или по друг начин и именно затова показанията на контролните органи в тази насока, независимо дали са категорични относно конкретния способ или почиват на предположения от тяхна страна, са неотнормирани с оглед изводите им за настъпил краен резултат.

Настоящият състав на АССГ счита, че процесното нарушение не може да се определи като такова с ниска степен на обществена опасност. Неправомерното поведение на дружеството - ответник е неизпълнение на задължение към държавата, поради което и не са налице предпоставки за прилагане на института на маловажност по чл. 28 от ЗАНН, тъй като нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от всички нарушения от този вид.

Първоинстанционният съд е изложил подробни мотиви, включително относно осъществяването състава на процесното административно нарушение и определянето по размер на наложената санкция.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че обжалваното съдебното решение на СРС, НО, 7 състав, постановено по анд № 7757/2024 г е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Предвид своевременно направената претенция от процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, такова следва да бъде присъдено в размер от 100 /сто/ лв. на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XXV-ти Касационен състав
РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4873/07.11.2024 г., постановено по анд № 7757/2024 г.
на СРС, НО, 7 състав

ОСЪЖДА В. В. Г. с [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи,
сумата от 100 /сто/ лева - разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: